

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága az ifj. dr. Dobó Sándor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Endrődiné dr. Makány Anikó ügyvéd által képviselt Nemzeti Közlekedési Hatóság alperes ellen közlekedési bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Békés Megyei Bíróság 2008. szeptember 18. napján kelt 7.K.23.088/2008/7. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 8. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Békés Megyei Bíróság 7.K.23.088/2008/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A Nemzeti Közlekedési Hatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság a DA/KJ/2560/5/2007. számú határozatában a felperest 84.800 forint pótdíj és 300.000 forint közlekedési bírság megfizetésére kötelezte, mert a felperes üzemeltetésében lévő frsz-ú járműszerelvény 2007. október 2-án a Derecske és Békéscsaba közötti, 106 km távon úgy közlekedett, hogy a "B" útkímélő egyes tengely terhelése - a megengedett 11 tonna helyett - 11,8 tonna volt, és a felperes a közúti forgalomban való részvételhez szükséges közútkezelői hozzájárulással nem rendelkezett. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2008. február 6-án kelt 460/3/2008. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes módosított keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kizárólag a közlekedési bírság tekintetében kérte. Nem vitatta a tengelytúlsúly meglétét, azonban arra hivatkozott, hogy a rakodás körülményei miatt és mérlegelési lehetőség hiányában a gépjárművezető az áru tulajdonosának nyilatkozata alapján vett részt a közúti forgalomban. Vitatta a közútkezelői hozzájárulás szükségességét és állította, hogy a tengelytúlsúlyos járművel történő közlekedés miatt kizárólag pótdíj fizetésére köteles.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a felperes tengelytúlsúlyosan közlekedő járműszerelvénye útvonal engedélyhez kötött járműnek minősül, amelynek a közútkezelői hozzájárulás nélküli közlekedése miatt a felperes közlekedési bírság fizetésére kötelezése jogszerű volt. Hivatkozott arra, hogy jogszabályi rendelkezés hiányában a szankció alkalmazásánál az egyedi körülmények (így a felrakodás körülményei, a mérlegelés hiánya) nem értékelhetők.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és a kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti az 1988. évi I. törvény 20.§ (1) bekezdés b) pontját és az 1/1975. (II.5.) KPM-BM együttes rendelet (együttes rendelet) 51.§ (1) bekezdés a) pontját, mert járműszerelvénye forgalmi engedélye alapján nem minősül tengelytúlsúlyos járműnek, így útvonalengedély nélkül vehet részt a közúti forgalomban különösen, hogy a jármű forgalomba helyezése sem engedélyköteles. Álláspontja szerint a tengelytúlsúllyal történő közlekedés egyetlen jogkövetkezménye a pótdíjfizetési kötelezettség, így közlekedési bírságban marasztalása jogsértő.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és megállapította, hogy az nem jogszabálysértő az abban hivatkozott okokból.

A jogerős ítélet nem sérti az 1988. évi I. törvény (Tv.) 20.§ (1) bekezdés h) pontját, mely többek között előírja, hogy a közúti közlekedés bejelentési kötelezettséghez kötött áruszállítási tevékenységet végző járművek műszaki és környezetvédelmi tulajdonságaira vonatkozó rendelkezések megsértői bírságot kötelesek fizetni.

A Tv. 20.§ (1) bekezdésében hivatkozott rendelkezés a 4/1999. (II.12.) KHVM rendelet 3.§ (1) bekezdése, mely előírja, hogy a megengedett össztömeget, illetve megengedett legnagyobb tengelyterhelést meghaladó jármű közlekedéséhez az út - külön jogszabályban meghatározott - kezelőjének hozzájárulása szükséges. Ez az előírás minden olyan esetben alkalmazandó - ettől eltérő rendelkezés hiányában -, amikor akár véletlenül, akár szándékosan

lépi túl a jármű össztömege, illetve tengelyterhelése a jogszabályi maximumot.

Helyesen vont a fenti rendelkezések alapján az elsőfokú bíróság - a felperes által sem vitatott tényállásra figyelemmel - azt a következtetést, hogy nem jogszabálysértő az alperes határozata, mert a felperes járműve a 11 t megengedett tengelyterhelés helyett ténylegesen 11,8 t tengelyterheléssel (tengelytúlsúlyosan) vett részt a közúti közlekedésben, és ehhez a közút kezelőjének hozzájárulásával nem rendelkezett. Megengedett tengelyterhelésnél nagyobb terhelésű jármű vagy eseti hozzájárulással rendelkezik, vagy közút kezelői engedély nélküli közlekedése esetén bírságot fizet, melynek összege a Tv. 20.§ (4) bekezdése szerint alkalmazandó 57/2007. (III.31.) Korm.rendelet 9.§ (1) bekezdéséhez tartozó 8. számú melléklet 1.a) pontja alapján 300.000 forint. Mivel a felperes ezt a kötelező előírást sértette meg, ezért a fenti összegű bírság megfizetésére köteles.

A jogerős ítélet nem sérti az 1/1975. (II.5.) KPM-BM együttes rendelet 51.§ (1) bekezdését sem, mert e jogszabályhely a fenti rendelkezésekkel összhangban kifejezetten útvonalengedélyhez kötött járműként azonosítja a tengelytúlsúlyos járművet, így e rendelkezés is alátámasztja az elsőfokú bíróság jogszabály értelmezésének helytállóságát.

Téves a felperesnek az az álláspontja, hogy a tengelytúlsúlyos járművel való közlekedés esetén kizárólag pótdíj fizetésére kötelezhető, mert a pótdíj a díjfizetés elmulasztásának pótlására szolgál, míg a bírság a jogszabályi magatartás szankciója.

Figyelemmel arra, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból nem jogszabálysértő, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárás során költsége nem merült fel, ezért arról a Legfelsőbb Bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

A felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a - tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt - felülvizsgálati illeték viselésére.

Budapest, 2009. november 25.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke,
Kincső sk. előadó bíró, Dr. Márton Gizella sk. bíró

Dr. Tóth